

EEN PRIVACYBELEID OPSTELLEN EN TOEPASSEN

De wet²⁴ die we hieronder bespreken, bevat de beginselen voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van individuen ten aanzien van de verwerking van hun persoonsgegevens²⁵. Vooraleer we praktijkgericht de bepalingen van de wet toepassen, geven we in de volgende tabel bondig de definities van de kernbegrippen weer²⁶.

De hoeksteen van de Wet is **transparantie**, de doorzichtigheid waarmee bestanden zouden moeten aangelegd en gebruikt worden. Daarom gaat in de Wet bijzondere aandacht naar de verplichtingen van de verantwoordelijke voor de verwerking, om de betrokkenen te informeren, onder meer over de doeleinden waarvoor de gegevens gebruikt zullen worden. Bovendien moet, onder meer bij het verzamelen van de data, de betrokkene (ook datasubject genoemd) op de hoogte gebracht worden van zijn recht om de eigen gegevens in te kijken, indien nodig te verbeteren of in bepaalde gevallen te laten wissen. Verder krijgt een individu zeggenschap over zijn persoonsgegevens wanneer data verzameld en gebruikt worden voor direct-marketingdoeleinden.

²⁴ Wet tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens, 11 december 1998, cf. de website van het Belgisch Staatsblad (http://1194.7.188.126/justice/index_nl.htm) of langs <http://justice.fgov.be/>) of de website van de Belgische Commissie ter Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (<http://www.privacy.fgov.be>).

Deze wet vervangt de oorspronkelijke wet van 8 december 1992 (BS 18 maart 1993). De omzetting van de dataprotectierichtlijn in Belgische wetgeving wordt vervolledigd in een Koninklijk Besluit. Dit KB vervangt de reeks uitvoeringsbesluiten die naar aanleiding van de oorspronkelijke privacywet werden uitgevaardigd. Zodra het nieuwe KB in het Staatsblad verschijnt, hebben organisaties een aantal maanden om de bepalingen van de nieuwe wet te implementeren. Meer informatie over de dataprotectierichtlijn en het tot stand komen van de Belgische Privacywet, cf. Walrave, 1999: 210-239, 246-251.

²⁵ Uitzonderingen op het toepassingsgebied vindt u in artikel 3. Er zijn ook beperkte uitzonderingen voor verwerkingen ten behoeve van journalistieke, literaire of artistieke doeleinden en enkele uitzonderingen op het principiële verbod om gevoelige gegevens, gerechtelijke data en gezondheidsgegevens te verwerken.

²⁶ Voor de definities van de kernbegrippen van de Wet verwijzen we ook naar art. 1 van de Wet. De tekst van de Wet vindt u op de website van het Belgisch Staatsblad of de website van de Belgische Commissie ter Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. De tekst is ook als bijlage achteraan in dit boek opgenomen.

We gaan hieronder dieper in op de aspecten van de Wet die belangrijk zijn voor organisaties die door middel van direct-marketingcommunicatie persoonsgegevens verzamelen en gebruiken. De bespreking van de verplichtingen en de rechten die eruit voortvloeien, geven we weer als antwoorden op een aantal vragen die opgelost moeten worden voor men wil overgaan tot het verzamelen en verwerken van persoonsgegevens. Daarna gaan we stap na stap na welke procedures in het bedrijf georganiseerd moeten worden om conform de Privacywet en andere wetgeving te handelen.

Begrip	Definitie	Voorbeeld	Commentaar
Persoonsgegevens	Iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ²⁷ .	Naam, adres en andere data, zowel gegevens in tekst, beeld, geluid als andere signalen.	Het betreft natuurlijke personen, die identificeerbaar zijn, geen rechtspersonen. ^{28, 29}
Verwerking	Iedere handeling die men met persoonsgegevens verricht (al dan niet door een geautomatiseerd procédé).	Verzamelen, opslaan, wijzigen, verwijderen, raadplegen, gebruiken,...	Bijvoorbeeld: indien de verwerking (gedeeltelijk) op een geautomatiseerde manier gebeurt, valt zij onder de wet. ³⁰
Bestand	Een gestructureerd geheel van persoonsgegevens die volgens bepaalde criteria toegankelijk zijn en betrekking hebben op personen (ongeacht of het geheel van data onder meer gecentraliseerd is).	Een bestand van businessklanten en prospects van wie men de gegevens kan oproepen dankzij een zoeksleutel, bijvoorbeeld het BTW-nummer.	Dossiers die niet volgens bepaalde criteria gestructureerd zijn, vallen niet onder de wet.

²⁷ Dat kan namelijk gebeuren door een identificatienummer of door een of meer specifieke elementen die kenmerkend zijn voor zijn of haar fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit.

²⁸ Een persoon is identificeerbaar wanneer zonder onredelijke moeite, achterhaald kan worden op welk individu de persoonsgegevens betrekking hebben. Anonieme data die in statistieken verwerkt worden, zijn geen persoonsgegevens indien men de identiteit van de betrokkenen niet kan achterhalen.

²⁹ In het kader van het internet verklaart de Privacycommissie in haar Advies nr 34/2000 (p. 5-6) het volgende: naast het expliciet meedelen van persoonsgegevens door de internetgebruiker, kunnen ook gegevens via een cookie of het IP-adres verzameld worden. Zelfs indien de organisatie, die deze informatie (IP-adres, cookie) verzamelt, niet de link kan leggen met een individu, is dat in principe toch mogelijk door de ISP bijvoorbeeld. Men kan dus, volgens de Commissie, in dit geval spreken van persoonsgegevens. Hoewel de verantwoordelijke voor de verwerking die data niet tot een geïdentificeerd individu kan herleiden, is die identificeerbaarheid, bijvoorbeeld door de ISP, wel mogelijk.

³⁰ Bij niet-geautomatiseerde verwerking valt men onder de Wet indien de gegevens in een bestand opgenomen worden of bestemd zijn om in een bestand opgenomen te worden.

Begrip	Definitie	Voorbeeld	Commentaar
Verantwoordelijke	De natuurlijke persoon, de rechtspersoon, de feitelijke vereniging of het openbaar bestuur die de doeleinden en de middelen bepaalt voor de verwerking van de persoonsgegevens.	Het bedrijf dat de beslissingen neemt over de manier waarop en de doelen waarvoor gegevens verzameld worden in, bijvoorbeeld, een registratieformulier in een webwinkel.	Ook al heeft men voor de verwerking intern een personeelslid aangesteld, het bedrijf blijft verantwoordelijk.
Verwerker	Een natuurlijke persoon of een rechtspersoon (van buiten de organisatie van de verantwoordelijke) op wie de verantwoordelijke een beroep doet voor de verwerking van persoonsgegevens.	Een adressenbureau, een callcenter, een cybermarketingbedrijf dat in opdracht gegevens verwerkt of nog, loonadministratie die uitbesteed wordt aan sociale secretariaten.	Ook over de verwerker en de relatie tussen verwerker en verantwoordelijke zijn in de wet een aantal bepalingen opgenomen.
Ontvanger	Eenieder aan wie persoonsgegevens worden gecommuniceerd.	Een analist die gegevens in een programma moet invoeren.	Het betreft hier personen van zowel binnen als buiten de organisatie van de verantwoordelijke.
Derde	Noch de betrokkene, noch de verantwoordelijke, noch de verwerker, noch de medewerkers van zowel de verantwoordelijke als de verwerker.	Een extern bedrijf waaraan persoonsgegevens worden verhuurd, doorgegeven.	
Toestemming	De toestemming van de betrokkene is iedere vrije, specifieke en op informatie berustende wilsuiting, waarmee de betrokkene (of diens wettelijke vertegenwoordiger) aanvaardt dat over hem/haar persoonsgegevens verwerkt worden.	Wanneer een consument uitdrukkelijk meedeelt in een formulier dat zijn/haar gegevens voor direct marketing gebruikt mogen worden.	Deze toestemming moet voldoen aan de criteria: <ol style="list-style-type: none"> 1. Vrij: zonder druk 2. Specifiek: dus geen 'carte blanche', maar wel specifieke situatie/finaliteit(en) en niet 'voor altijd'. 3. Geïnformeerd: de betrokkene moet voldoende op de hoogte gebracht worden van verschillende aspecten van de verwerking en dergelijke meer.

Tabel 5: Overzicht van de basisbegrippen van de Wet Verwerking Persoonsgegevens.

Vraag 1: Wanneer mag men persoonsgegevens verwerken?

Slechts in de volgende gevallen mag men tot de verwerking van persoonsgegevens overgaan (art. 5)³¹:

1. Indien de betrokkene ondubbelzinnig zijn toestemming geeft voor de verwerking van zijn persoonsgegevens.
2. Wanneer de verwerking van persoonlijke data noodzakelijk is:
  - voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij het datasubject betrokken partij is of
  - voor de uitvoering van maatregelen die op verzoek van de betrokkene moeten genomen worden en die het sluiten van een overeenkomst voorafgaan³².
3. Wanneer de verwerking noodzakelijk is om een verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke voor de verwerking onderworpen is krachtens een wet, decreet of ordonnantie.
4. Wanneer de verwerking noodzakelijk is om een vitaal belang van de betrokkene te vrijwaren.
5. Wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag (opgedragen aan de verantwoordelijke voor de verwerking of aan een derde aan wie gegevens worden meegedeeld).
6. Wanneer de verwerking noodzakelijk is voor het behartigen van een gerechtvaardigd belang van de verantwoordelijke voor de verwerking (of van de derde aan wie de data worden gecommuniceerd). Indien het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van het datasubject echter zwaarder doorwegen dan het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke voor de verwerking, mag de verwerking niet plaatsvinden.

Vooraleer men overgaat tot het verzamelen en verwerken van persoonsgegevens, moet de verantwoordelijke zelf dus eerst nagaan op grond van welk **legitimitieitscriterium** de verwerking kan plaatsvinden. Dat is een eerste noodzakelijke maar niet voldoende voorwaarde om van een legitieme verwerking te kunnen spreken. De verwerking zal namelijk ook nog moeten beantwoorden aan andere bepalingen van de Wet (cf. infra). Met andere woorden, zelfs indien u als verantwoordelijke van een website of webwinkel de uitdrukkelijke toestemming heeft van de websitebezoeker om gegevens te verwerken, dan nog moet u voldoen aan enkele andere beginselen en verplichtingen die in de Wet zijn neergeschreven.

Een mogelijke rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens door een coupon of een elektronisch formulier in een website, vinden we voornamelijk in punten 1, 2 en 6. Deze grondslag van een verwerking, het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke, vereist het opmaken van een moeilijke balans tussen

³¹ Indien deze voorwaarden niet gerespecteerd worden, kunnen strafsancities volgen zoals vermeld in artikel 39, 40, 41.

³² Het registreren van een bestelling die gedaan werd door verkoop op afstand bijvoorbeeld, het beheer van het personeel of de leveranciers en dergelijke meer.

het belang van het individu, dat zijn of haar gegevens meedeelt, en van de verantwoordelijke voor de verwerking. Vooral de eerste grondslag, namelijk de expliciete toestemming van de betrokkene, zal voor e-marketing steeds belangrijker worden.

Vraag 2:**Aan welke andere wettelijk bepaalde criteria moet men voldoen?**

Indien de verwerking gebeurt in een van de gevallen hierboven, moeten de persoonsgegevens die verzameld en verwerkt worden, voldoen aan de volgende criteria (art. 4, § 1)³³:

1. De gegevens moeten *eerlijk* en rechtmatig verwerkt worden.
2. De data moeten voor *welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden* verkregen worden. De gegevens mogen niet verder verwerkt worden op een manier die onverenigbaar is met het bepaalde doel of de doeleinden. Om daarover te oordelen, houdt men rekening met relevante factoren, met name de *redelijke verwachtingen van de betrokkene*³⁴ en de toepassing van wettelijke of reglementaire bepalingen.
3. De gegevens moeten voor de doeleinden waarvoor ze verkregen en verwerkt worden, *toereikend, ter zake dienend en niet overmatig* zijn.
4. De gegevens moeten *nauwkeurig* zijn. Ze moeten zo nodig bijgewerkt worden. Onnauwkeurige of onvolledige data moeten uitgewist of verbeterd worden.
5. De persoonsgegevens mogen niet langer *bewaard* worden (in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren) dan voor de verwezenlijking van het doel waarvoor ze verkregen en verwerkt zijn³⁵.

Deze elementen vormen enkele belangrijke beginselen van de Privacywet, met name het **eerlijkheidsbeginsel**, het **finaliteitsbeginsel** en het **proportionaliteitsbeginsel**.

Persoonsgegevens moeten in de eerste plaats op een eerlijke manier bij de betrokkene verzameld zijn. Dit *eerlijkheidsbeginsel* moet worden voortgezet bij de opeenvolgende verwerkingen en het gebruik van de gegevens. Concreet, voor direct marketing houdt het eerlijkheidsprincipe in dat men duidelijk aan de betrokkene moet meedelen waarvoor de gegevens nodig zijn. De Wet beoogt namelijk het wegblazen van een rookgordijn dat consumenten soms afwendt van de eigenlijke doelstelling van een verzameling van persoonsgege-

³³ Indien deze voorwaarden niet gerespecteerd worden, zijn de strafsancities volgens artikel 39, 40, 41 van toepassing.

³⁴ Zo heeft de rechtspraak geoordeeld dat het gebruik voor direct marketing (namelijk het aanbieden van een verzekeringspolis) van gegevens die door de klant van een bank meegedeeld worden om een betalingsopdracht te verrichten, een 'onverenigbaar gebruik' is (Dumortier, Robben, 1994: 247-250).

³⁵ Indien data langer bewaard worden voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden, dan voorziet de Koning, na advies van de Privacycommissie, in passende waarborgen (art. 4, § 1, 5°). Die waarborgen zijn opgesomd in het KB.

vens. Bijvoorbeeld: men slaat de consument met kortingen of prijsvragen om de oren, maar meldt niet dat de gegevens eigenlijk verzameld worden voor direct-marketingdoeleinden. Dat is volledig in strijd met een van de grondbeginselen van de Privacywet, maar ook met eerlijke relaties met prospects en klanten. Dit eerlijkebeginsel is nauw verweven met het finaliteitsbeginsel. Het verwerken van persoonsgegevens moet namelijk voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden (*finaliteiten*) gebeuren. De doelstellingen moeten duidelijk zijn vooraleer de verantwoordelijke tot een verwerking van persoonsgegevens overgaat. Dat punt is belangrijk om onder meer de volgende drie redenen:

- Ten eerste maakt het bepalen van de doeleinden van de verwerking het mogelijk om na te gaan of de verwerking voldoet aan een van de situaties waarin men tot verwerking mag overgaan (cf. art. 5).
- Bovendien moet de verantwoordelijke voor hij overgaat tot het verwerken van de gegevens aangifte doen bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (hierna: CBPL of de Commissie). Een van de cruciale gegevens in het aangifteformulier is juist het meedelen van het doel of de doeleinden van de gegevensverwerking (cf. infra).
- Ten slotte moet de verantwoordelijke de persoon, wanneer men bijvoorbeeld gegevens direct bij hem of haar verzamelt, meedelen waarvoor de gegevens gebruikt zullen worden.

Onder meer om die drie redenen moet duidelijk geformuleerd worden waarom bepaalde persoonsgegevens verwerkt worden.

Bovendien mogen de persoonsgegevens slechts gebruikt worden voor die vastgestelde doeleinden en voor doelen die verenigbaar zijn met de oorspronkelijk omschreven doeleinden. Om te beoordelen of een verwerking verenigbaar is met de doelstellingen die vastgesteld werden bij het verkrijgen van de data, moet men onder meer rekening houden met de *redelijke verwachtingen* van de datasubjecten (art. 4, § 1, 2°). Indien men persoonsgegevens dus wenst te gebruiken voor een onverenigbaar doel, heeft men eigenlijk te maken met verwerking voor een nieuwe finaliteit en moet men opnieuw voldoen aan de bepalingen van de Wet, onder meer aangifte en informatie aan de betrokkene.

Concreet, wanneer een bedrijf op het internet in een bestelformulier bepaalde gegevens vraagt aan een klant, moet het meedelen dat deze gegevens gebruikt worden om de gevraagde dienst te kunnen verzorgen of het product te kunnen leveren. Dat is het eerste doel van de verwerking van die gegevens dat meegedeeld wordt bij de aangifte (aan de Commissie) en bij de verzameling van de gegevens (aan de betrokken consument). Nu kan het voorkomen dat de marketer dezelfde persoonsgegevens later wil benutten om een studie

van het profiel van de klanten uit te voeren om een direct-marketing-actie te organiseren of nog, om de gegevens te verhuren aan bedrijven die complementaire producten of diensten aanbieden. Die aanvullende doeleinden kunnen, in dit voorbeeld, beschouwd worden als niet-compatibel met de oorspronkelijke gecommuniceerde doelstelling. Daarom zou de nieuwe finaliteit (bijvoorbeeld ‘gebruik van de persoonsgegevens voor direct marketing’) opnieuw aan de Commissie en aan de betrokkenen meegedeeld moeten worden (zoals ook een aantal andere rechten, cf. infra). Kortom, hoewel we hier te maken hebben met eenzelfde verzameling van persoonsgegevens kan het dus diverse finaliteiten dienen.

TIP *Voor u tot de verzameling en verwerking van persoonsgegevens overgaat, kunt u beter goed nadenken over de doeleinden. U moet namelijk volledig en waarheidsgetrouw die doeleinden, zowel aan de Commissie als aan de betrokkene, meedelen. Indien u namelijk één doeleinde meedeelt en daarna ook de gegevens voor andere doeleinden wil gebruiken, dan moet u opnieuw een aantal verplichtingen nakomen ten aanzien van de Commissie en de betrokkene. Bespaar u dus, zo mogelijk, dit supplementaire werk, indien u vooraf een goed zicht hebt op de doeleinden van uw database.*

Vraag 3:

Hoe precies moet een verantwoordelijke de finaliteit(en) van zijn verwerking definiëren?

Indien men de **definitie** van die finaliteiten volledig zou overlaten aan de verantwoordelijke voor de verwerking, zouden sommigen een zeer brede finaliteit formuleren (bijvoorbeeld ‘marketing’) en anderen in hetzelfde geval verschillende preciezere doeleinden communiceren (bijvoorbeeld klantenbeheer, klantenprofilering, handel in persoonsgegevens). Indien men de finaliteit scherp definieert, heeft men pas een echt toetsingscriterium, maar is het gebruik van de data beperkt. Bij de geringste verandering in de doelstelling van de verwerkte data moet de aangifte worden aangepast. Wanneer men de finaliteit ruim definieert, dan is het toetsingscriterium zeer vaag en is er een grote vrijheid wat betreft het gebruik van de data. De Commissie snelt de bedrijven ter hulp in dit dilemma. Ze heeft namelijk een aantal mogelijke doeleinden **‘voorgedefinieerd’**, om onder meer de aangifteprocedure efficiënter te maken. De thesaurus van mogelijke (vaak voorkomende) finaliteiten is niet exhaustief en zal door de Commissie wellicht na verloop van tijd – en geïnspireerd door de evolutie van de verwerking van persoonsgegevens – verder aangevuld en gepreciseerd worden. De lijst biedt de verantwoordelijken voor verwerkingen een houvast voor de manier waarop en het detailniveau waarmee ze een finaliteit bij aangifte moeten omschrij-

ven. Dat inspireert de verantwoordelijken ook voor de keuze van de manier waarop ze het doel van hun verwerking zullen communiceren aan de betrokkenen.

Naast het eerlijkheidsbeginsel en het finaliteitsbeginsel vermelden we ten slotte het *proportionaliteitsbeginsel*. Uitgaande van de doelstelling van een verwerking mogen er noch te weinig, noch te veel persoonsgegevens verzameld worden. De data moeten daarenboven ter zake dienend zijn, dus nodig voor het bereiken van het doel. De verantwoordelijke moet ook toezien op de kwaliteit van de data. Onjuiste of onvolledige gegevens moeten verbeterd of verwijderd worden en de persoonsgegevens kunnen slechts bewaard worden zo lang ze relevant zijn voor de finaliteit.

TIP *Soms kan men de verleiding niet weerstaan om in een elektronisch formulier op een website zoveel mogelijk interessante data te verzamelen. Op die manier leert men namelijk zijn bezoekers, prospects en klanten beter kennen. Maar het aantal en de typen gegevens die men verzamelt, moeten proportioneel zijn met het doel. Bijvoorbeeld: men wil een websitebezoeker stimuleren om zich in te schrijven voor een gratis e-mail nieuwsbrief; dan heeft men strikt genomen enkel het e-mailadres van de betrokkene nodig. In de praktijk wordt echter van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook andere data te verzamelen die de database van het bedrijf kunnen verrijken. In een dergelijk geval moet men in de eerste plaats meedelen waarvoor de supplementaire gegevens gebruikt zullen worden en moet men de rechten van de betrokkene opsommen. De gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor een bepaald doel (bijvoorbeeld de e-zine ontvangen) en de data die voor andere doelen verwerkt worden (bijvoorbeeld profilering, direct marketing), worden best onderscheiden. Dit onderscheid kan men maken door een * te plaatsen naast de velden waarin men data moet invullen die noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van het primaire doel (bijvoorbeeld abonnement e-zine). De andere velden zijn optioneel. Een bezoeker kiest dan zelf of hij ook andere persoonsgegevens kwijt wil voor andere opgesomde doeleinden.*

Vraag 4:

Aan welke andere verplichtingen is een verantwoordelijke onderworpen?

Naast de opgesomde vereisten waaraan de verwerking in het algemeen moet voldoen³⁶, is de verantwoordelijke voor de verwerking onderworpen aan een aantal aanvullende verplichtingen die we in vier categorieën onderbrengen:

³⁶ Voor 'gevoelige', medische en gerechtelijke persoonsgegevens geldt een strengere regime, cf. art. 6, art. 7 en art 8.

1. De *aangifteplicht* aan de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer.
2. De *kennisgevingsplicht en andere verplichtingen die verband houden met het toepassen van bepaalde rechten van het individu*, met andere woorden het meedelen van bepaalde inlichtingen (over de verantwoordelijke en over de verwerking) en het communiceren van de rechten van het datasubject (recht van inzage, correctie en in bepaalde gevallen recht van verzet en schrappingrecht).
3. Bovendien moeten in de organisatie *procedures* voorzien worden om adequaat tegemoet te komen aan consumenten die hun rechten wensen uit te oefenen (bijvoorbeeld inzage in de eigen gegevens, schrapping of correctie).
4. De *kwaliteitszorg*: organisatorische maatregelen nemen betreffende onder meer de beveiliging en het up-to-date houden van de data.

Stap 1: De aangifteplicht

Zoals eerder aangestipt, moet een verantwoordelijke een officiële aangifte³⁷ doen van de bestaande of geplande verwerking van persoonsgegevens. Voor de aanmelding heeft de Commissie een **gestandaardiseerd formulier** ontworpen dat ook op diskette beschikbaar is en gemakkelijk ingevuld kan worden. Een on-lineaangifte op het internet zal ook mogelijk worden.

De aangifteprocedure bereidt men het best voor door alle verwerkingen in het bedrijf te inventariseren. Zo heeft het informatiemanagement van een bedrijf meteen ook een overzicht van gecentraliseerde en gedecentraliseerde data, van autorisaties en dergelijke meer. Met dat logboek vergemakkelijkt men niet alleen een adequate aangifte bij de Commissie, maar voldoet men ook aan bepaalde verplichtingen waarbij men derden aan wie men gegevens doorgeeft, moet identificeren. Het document kan ook een houvast bieden bij eventuele controles (ter plaatse, bijvoorbeeld) van de Commissie. Het kan ook een pedagogisch instrument zijn voor (nieuwe) personeelsleden die de Wet in de organisatie moeten toepassen.

De aangifte bij de Commissie moet gebeuren voor men overgaat tot een of meer volledig of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerkingen die bestemd zijn om één of samenhangende doeleinden te dienen (art. 17, § 1). Het is duidelijk dat de verantwoordelijke dus eerst de aangifte moet doen, voor hij tot de verwerking overgaat, maar dat hij niet moet wachten op het fiat van de Commissie om te starten met zijn verwerkingsactiviteiten. Het opsturen van de aangifte is het startschot voor de verwerking! Wanneer de Commissie de verantwoordelijke een ontvangstbewijs stuurt (en identificatienummer),

³⁷ De uitzonderingen op die aangifteplicht vindt men in artikel 17 van de wet en in het KB, art. 51-62.